

משנה - יומא

פרק ד - משנה ב

קָשַׁר לְשׁוֹן שֶׁל זְהוּרִית בְּרֹאשׁ שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח וְהַעֲמִידוּ
כְּנֶגֶד בַּיִת שְׁלוּחֹו, וְלִנְשַׁחֵט כְּנֶגֶד בַּיִת שְׁחִיטָתוֹ. בָּא לוֹ אֶצֶל
פָּרוֹ שְׁנֵיָהּ, וְסוֹמֵךְ שְׁתֵּי יָדָיו עָלָיו וּמְתוּדָהּ. וְכָךְ הִיָּה אוֹמֵר,
אָנָּה הַשֵּׁם, עֹוִיתִי פִּשְׁעֹתַי חֲטָאתִי לְפָנֶיךָ אָנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי
אֶהְרֹן עִם קְדוֹשֵׁיךָ. אָנָּה הַשֵּׁם, כִּפֹּר נָא לְעֹוֹנוֹת וְלִפְשָׁעִים
וְלִחֲטָאִים, שְׁעֹוִיתִי וְשִׁפְשַׁעֹתִי וְשִׁחֲטָאתִי לְפָנֶיךָ אָנִי וּבֵיתִי
וּבְנֵי אֶהְרֹן **{ז}** עִם קְדוֹשֵׁיךָ, כִּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבַדְךָ (ויקרא
טז), כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עָלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חֲטָאתֵיכֶם
לְפָנָי ייִ תְּטַהֲרוּ. וְהֵן עֹוִינִי אַחֲרָיו, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד:

פרק ד - משנה ג

שְׁחִטוּ **{ח}** וְקִבַּל בַּמִּזְרֵק אֶת דָּמוֹ, וּנְתַנּוּ לְמִי שֶׁהוּא מְמַרֵס
{ט} בּוֹ עַל הַרְבֵּד הַרְבִּיעִי שֶׁבַּהֵיכָל, כְּדִי שֶׁלֹּא יִקְרַשׁ. נָטַל
מִחֻתָּה וְעָלָה לְרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ, וּפְנָה גְחָלִים אֵילָךְ וְאֵילָךְ,
וְחֻתָּה **{יא}** מִן הַמְּעַכְלוֹת **{יב}** הַפְּנִימִיּוֹת, וַיֵּרֵד וְהִנִּיחָהּ עַל
הַרְבֵּד הַרְבִּיעִי שֶׁבַּעֲזָרָה **{יג}**: